

Barkovskis prakalbėjo įsivyrinčius lenkiškai, nurodė, kad kiekviena kovos reikalauja vienybės ir susitartimo. Jis priminė atsitikimus iš Londono gyvenimo. Pirm. keliolikos metų, kuomet darbininkai uždirbdavę gerai, jie dirbdavę 9-10 val. per dieną ir uždirbdavo 24-3 svar. (60 šil.), o kartais ir daugiau per savaitę, ta pačia pradėjus darbininkams plaukti iš visur, o prikabinę jami vietinės „unijos“, organizuotis, atsakydavo, jog jie jems ir be „unijos“ gerai, o

jeigu būdai pats to norėjęs, iš
Chini visai nebūtinai sugrįžęs.
Turėjau juk karabiną... Vienok
noru dar gyventi... Turiu dar
ne vieną reikalingą atlikti. Ant galo
nenušimčiau dėl to.

Draugas liudnai palenkė galvą:
paskui padėjo iš naujo sudėti ką
tik išmėtus daiktus, kada įėjo Ram
Das.

— Kur jus važiuojate? — pa-
klauso.

— Į Nuddeą — atsakė Dumoise
tykliai.

Ram Das apkabino jo kelius,
melde, kad ten nevažiuotų: verkė,
vaikė to, kad reikėjo jį laukan
išvesti. Paskui, sūriokas, ką tu-
rėjo, stoji prie savo pono, pra-
paliuosuoti nuo tarystos. Neno-
rėjo važiuoti į Nuddeą, kad nema-
tytų mirties savo pono, o ir pats
ten mirė galioj rasti.

Dumoise paliuosavo, išmokėda-
mas gausiai ir išvažiavo vienas į
Nuddeą. Draugas atsivertė kaip
su nuspręstu ant nuzudymo.

Po visuokuli dienų Dumoise
susėjo su savo pacia: Bengalijos
rašdas turėjo prašyti naujo dak-
to koval su cholera Nuddeoj.

Nes Dumoise gulėjo negyvas
namuose kolonijos Tshuadanga.

Atskaita revoliucijos fon- do už rugsėjį mėn. 1905 m.

1.IX.05. Aukos iš Fontanet, Ind. (p. J. A. Damjanaitis)...	4.60
2.IX.05. Liet. Moksl. Draugystės liet. Moksl. Draugystės iš Shenan- doah, Pa. (p. J. S. Moe- kai)...	872.90
3.IX.05. p. M. Paltanavi- čių iš Boston'o, Mass. Liet. Ukėsų pikniko 4 d. liepos surinkta...	14.81
Liet. Dukterų Draugystės paaukštavimas...	5.00
Peabody ant svodbos A. Bazevičiaus (p. M. Vai- cenavičių)...	1.49
3 d. ant prakalbų, rugs. 3 d. ant prakalbų, rugs.	2.66
Ant baliaus Sv. Kazimiero draugystės, So. Boston, Mass., 4 d. rugs.	16.60
8.IX.05. 84ta kuopa S.L.A. — \$10.00, kolekto \$1.45, rev. kuopa — \$1.00, ko- lekta Bajoriaus (p. S. Civka, New Haven, Conn.)...	14.70
9.IX.05. 12ta kuopa L. S. P. A. (p. K. Bielski)...	1.85
11.IX.05. T. M. Drė (p. J. Naujokas)...	100.00
11.IX.05. Krikščionys pasl. Brunza (p. S. Šliak, Lu- zerna, Pa.)...	1.75
12.IX.05. Iš red. „Kovos“ (p. J. O. Sirvydas)...	14.65
14.IX.05. Krikščionys pas Juozą Šilą, Maryville, Ill. (p. —)...	3.95
14.IX.05. J. Šestokas, Mea- dville, Ill. (per „Kovą“)...	1.00
23.IX.05. Likę pinigai nuo užmanto lietuv. rusin- angl. laikraščio (p. Živat- kauskas, Scranton, Pa.)...	12.30
23.IX.05. Aukos social-lai- siamųjų kuopos Scan- ton, Pa. (p. F. Zivatk.)...	5.00
23.IX.05. Krikščionys B. Migliuose, W. Lynn, Mass. (p. J. Gudyną, Montello, Mass.)...	2.95
25.IX.05. F. Mikolainis, Thorpe, Wis. (p. —)...	1.00
29.IX.05. Česnyje pas I. Peštinską, Springfield, Ill. (p. S. Katkevičius)...	2.30
29.IX.05. Drė Lietuvos Sūnų, Cambridge, Mass. (p. J. C. Danielių)...	31.00
30.IX.05. Aukos 85s kuopos S. L. A. P. A., P. A. (p. J. Dilbaitis)...	6.45
31.IX.05. T. Somanas \$1.00 ir V. Skinkis 25c., Norris, Ill. (p. —)...	1.25
Nuo seniaus įėjė buvo	317.71
Nuo seniaus įėjė buvo	1139.58
Įėjo visu labu	\$1457.29

Atskaita „Aušros“ Dr-tes
izdo už rugsėjį mėn.
1905 m.

8.IX.05. Antans Kamaitis (Naujagutuck, Conn.)...	\$1.58
8.IX.05. Marė Kabaškie- nė, Chicago, Ill. (p. —)...	3.90
Iš viso	5.38
Nuo seniaus įėjė buvo	1138.75
Iš viso	\$711.18
Lieka izde	\$746.11
J. Šiupias, izdininkas 328 Federal st. Philadelphia, Pa.	
1.X.05.	

Atskaita „Aušros“ Dr-tes
izdo už rugsėjį mėn.
1905 m.

8.IX.05. Antans Kamaitis (Naujagutuck, Conn.)...	\$1.58
8.IX.05. Marė Kabaškie- nė, Chicago, Ill. (p. —)...	3.90
Iš viso	5.38
Nuo seniaus įėjė buvo	1138.75
Iš viso	\$711.18
Lieka izde	\$746.11
J. Šiupias, izdininkas 328 Federal st. Philadelphia, Pa.	
1.X.05.	

Atskaita „Aušros“ Dr-tes
izdo už rugsėjį mėn.
1905 m.

8.IX.05. Antans Kamaitis (Naujagutuck, Conn.)...	\$1.58
8.IX.05. Marė Kabaškie- nė, Chicago, Ill. (p. —)...	3.90
Iš viso	5.38
Nuo seniaus įėjė buvo	1138.75
Iš viso	\$711.18
Lieka izde	\$746.11
J. Šiupias, izdininkas 328 Federal st. Philadelphia, Pa.	
1.X.05.	

RAŠTO ISTORIJA

Pagal A. B. Schnitzerl.

alfabeto išveidėj uncialinio rašto; tie besistengimai pagimdė slaviską glagolinį raštą. Bet perdirbimas pasirodė nepraktišku, glagolinis raštas pasirodė painus, sunku buvo juom rašyti. Supratę tą, griežėsi parankėsnio, tikėjimisko greikiško uncialinio rašto, kuriam pridėjo kelias literas palintas iš greikiško kursivinio rašto ir kelis ženklus jau išsidirbusius slaviskame rašte, suteikė jiems pavaldą uncialinių literų. Tokiu būdu, kaip manė Belajev, išsidirbo kitas slaviskas alfabetas, taip vadinamas kirilinis.

Taigi išpuola, suliginus visus šia pamėnėtu specializacijų rašto tirinėtojų išvaidojimus, jog Sv. Kirilas išdirbo ne taip vadinamą kirilini raštą, bet taip vadinamą glagolinį. Paskutinis raštas pirmiausiai buvo vartojamas Moravijoje ir Pannonijoje, o paskui Kirilo mokiniai atgabeno jį į Bulgariją. Bet glagolinis alfabetas tarp slavų, išpažįstančių stačiatikišką, arba taip vadinamą greikiškai-katalikišką tikėjimą, užsilikė ne ilgai. Dėl jo neparankumo, painumo, slavi stačiatikiai užmetė pradžioje X amžiaus ir jo vietoj priėmė daug parankesnę, taip vadinamą kirilini raštą, išdirbtą ne Kirilo, bet vieno iš jo mokinių, Bulgarijos vyskupo Klemento.

Peržiūrėsim dabar darodymus turinčius paremti rašto tirinėtojų išvaidojimus, kad glagolinis raštas yra senesnis už kirilini.

1) Nėra nė jokių faktų galinčių pertikrinti, kad kirilinis raštas yra senesnis už glagolinį.

2) Iš slavisko rašto liekanų, iki šiol kur nors surastų, seniausias, rašytas glagolininiu raštu (tokie seniausias raštas yra užrašas ant akto Iveros klostoriaus), užrašytas 983 me-tuose. Prie tos jau rašto veislės priguli ir liekanos raštosios surasto Prajoj, rašyto, kaip mano, viešpatuojant Vaelavui, mirusiam 985 m. Iš liekanų kirilinio rašto, seniausias yra — užrašas ant antkapio Karaliaus Samuilo, surastas Macedonijoje; užrašas tas padirbtas 993 m., taigi vėliau negu seniausi glagoliniai užrašai.

Tarp kirilinių rankraščių yra čielos el-lės perrašytos iš glagolinio originalų, o nėra nė vieno glagolinio rankraščio perrašyto iš kirilinio originalo seniausio laiko.

Yra daug taip vadinamų palimpsestų, taigi kirilinių rankraščių parašytų ant vietos išskustų glagolinio rašto, o nėra nė vieno glagolinio parašyto ant vietos buvusio kirilinio rašto.

Rašyba, gramatika ir pats stilis kirilinių rankraščių pastovesni, kalba labiau undalinta negu glagolinio, kas rodo, kad glagoliniai parašyti seniau už kirilinius.

Kalba glagolinio rankraščių yra senesnė už kalbą kirilinių. Glagolinuose rankraščiuose yra daug daugiau senų, paskui išnykusių slaviskų žodžių ir gramatiškų formų, kiriliniuose gi tokių senoviskų užsilikimų daug mažiau. Glagolinuose rankraščiuose daug daugiau yra klaidų ir greikiškų žodžių negu kiriliniuose. Glagoliniai rankraščiai apima tikėjimiską literatūrą seniausių laikų, o seniausi kiriliniai rankraščiai apima jau antrą periodą, didesnio tikėjimiskos literatūros išsivystymo periodą.

Glagolinis raštas negalėjo atsirasti po kirilinum, nė drauge su juom, kadangi negalima būtų, turint taip parankų, aiškų alfabetą, kirilini, lauzyti galvą išmielinėjimui tokio neparankaus, neaiškaus kaip glagolinis, ypač kad raštas tas vartojamas buvo vien rašymui tikėjimiskų knygų. Greičiau buvo daroma priešinga, taigi kad glagolinis raštas, sykį išmišlytas, laikėsi tų laikų, bet paskui jį išstumė daug parankesnis, aiškesnis, kirilinis.

Seniausi rankraščiai, surasti Moravijoje: Kijevoj esanti dalis rankraščio XI amž. ir Prajoj esantis X ar XI amž., rašyti glagolinu raštu. Reikia todėl manyti, kad atkakė į Moraviją krikščionybės platinatojai, Kirilas ir Metodijus, vartojo glagolinį, o ne kirilini raštą.

Visuose seniausiuose istorikuose šaltiniuose, kur kalbama apie paėjimą slavisko rašto, raštas išmišlytas Kirilo vadinamas nauju. 1848 m. Undolsky užtikio seną rankraščių, kur paminėta apie slaviską raštą. Tame rankraštyje aiškiai pasakyta, jog Kirilas ir Metodijus išmišlyjo slaviską raštą. Tame rankraštyje aiškiai pasakyta, jog Kirilas ir Metodijus išmišlyjo raštą ir tai visai savitovį, naują, be pašalinės įtekės. Taigi, kaip mano Šafarik, čia gal būtų kalba tik apie glagolinį, o ne apie kirilini, kurio daugumas literų, tiesiog paimtos, — be jokių pėrmėnų iš greikiško alfabeto, glagoliname gi jos taip perdirbtos, kad ant pirmo pažvilgio negalima giminytos su greikišku raštu nepamatyti.

Rymo dviasikija peikė ir persekiojo išmišlyta Kirilo raštą ne dėl ko kito, tik todėl, kad jis buvo nauju. Dvasiškija mat, ypač Rymo dviasikija, nekencia nieko naujo, naują pažiūri. Ji ir Kirilo išmišlytą raštą apšaukė barbarišku, pagonišku; bet ir Rymo dviasikija nebutų peikusi to rašto, jeigu jis, išėmus kelių literų, būtų paimtas, išdirbtas iš greikiško rašto, kadangi greikiškas raštas ir Rymo bažnyčios buvo daleistas tikėjimiskuose raštuose. Pradėjus persekioti slaviską raštą dėl jo nepanašumo į daleistą bažnyčios, jeigu pirmtinis raštas būtų paimtas iš greikiško, bet ir abejonės Kirilas būtų gynęs savo išmišlytą raštą, būtų pasistengęs parodyti, kad jis ne naujas, bet vien perdirbtas iš greikiško, kurio bažnyčios daleistas. Kirilas, vienas, to nedarė, neprotestavo prieš persekiojimą jo rašto, deginimą juom parašytų knygų; taigi aišku, kad ir Kirilas laikė savo raštą už naują, nieko bendro neturintį su kokiū nors kitu bažnyčios daleistu.

Ir nauji literų vardai (az, buki, vedi ir t. t.), rodo, kad pats Kirilas laikė savo alfabetą už visai naują, neperimtą: naujienas ženklams reikėjo išmišlyti ir naujus vardus. Ir čia gali būti vien kalba apie glagolinį raštą, susidedantį iš ženklų, ant pirmo pažvil-

gio nepanašų į ženklus kokių kito alfabeto, ko apie ženklus kirilinio rašto negalima pasakyti, kadangi jo literos, ant pirmo pažvilgio, išrodo panašioms į literas greikiško alfabeto.

Galima manyti, kad kiriliniu raštu iš pradžių ir vadino glagolinį raštą, o paskui išsidirbo kitas, perimtas iš greikiško rašto, dabartinis kiriliniu vadinamas raštas; išnykus glagoliniam, naujasis paėmė ir seną rašto vardą, taigi naujasis raštas vadinosis kiriliniu taip kaip senasis, nors jis nieko bendro su Kirilo išmišlytu neturėjo. Tą patvirtina, rodosi, ir raštas Novgorodo popo Uperio glagolinis literoms, kurį jis vadina kiriliniu raštu. Tankiai mat žmonės senus vardus suteikia naujiems daiktams, nesuprasdami skirtumo tarp seno ir naujo.

Išdirbimą kirilinio rašto daugelis specializacijų rašto tirinėtojų prirašo Sv. Klementui. Tokios jau nuomonės prisilaiko ir pargarsėję slavistas, čekas Šafarik. Savo nuomonę jis remia ant aprašymo gyvenimo Sv. Klemento, surašto prof. Grigorovič Oehridoj, kuriame pasakyta, jog Šventas Klementas, budamas Bulgarijos vyskupu, vietoj pirmą vartoto rašto alfabeto, padirbo naują, kurio literos buvo parankesnės ir aiškesnės. Kadangi apart glagolinio ir kirilinio alfabetų slavi neturėjo kitokio rašto, reikia todėl manyti, kad Kirilas išmišlyjo glagolinį raštą, o Sv. Klementas — kirilini. Su Šafariko nuomone sutinka teigti garsus mokslininkai: Miklošič, Razky, Miletič, Kotliarevsky ir kiti; yra, vienas, ir daug su Šafariko nuomone nesutinkančių, kadangi, apart trumpo aprašymo gyvenimo Sv. Klemento, surašto Grigorovič, yra platus jo gyvenimo aprašymas, o tame nėra nė ženklo apie išradimą kokių nors rašto literų, nors Klemento gyvenimas aprašytas su visokiomis smulkmeomomis. Pasakojimuose apie slaviškus raštus zokoniuko Chrabro teigpi paminėtas tik vienas slaviskasis alfabetas, išrastas Kirilo, o nė žodžio nepasakyta apie Sv. Klementą, nors tas gyveno viename laike su Chabru, taigi tas būtų žinojęs, jeigu Sv. Klementas būtų išdirbęs koki nors naują slaviską raštą.

Ant Chabro pasakojimų ir remiasi tie tirinėtojai, kurie stengiasi pertikrinti, kad Kirilas išdirbo kirilini, o ne glagolinį alfabetą. Chabras gi gyveno tuose laikuose, kada gyveno žmonės asabiškai pažioję slaviško rašto išradėjus, brolius Kirilą ir Metodijų. Iš tikro, Pasakojimuose Chabro yra paminėta apie tikrą skaitlių išdirbtą Kirilo alfabeto, apie padalinimą alfabeto į du skyrius, kas labiau tinka kirilinum negu glagoliniam alfabetui.

Chabras sako, jog Konstantinas Filosofas, taigi Kirilas, sutvėrė slavams raštą iš 38 literų, vienas atskandantis greikiškos literos, o kitas paženklintomis slaviskos kalbos skambėjimu.

Toliau Chabras sulgina greikišką alfabetą su alfabetu išdirbtu Kirilo. Greikiškas alfabetas — sako Chabras — susideda iš viso iš 24 literų, išsidirbo per ilgus laikus, likosi išdirbtas ne vieno, bet septynių išradėjų, iš kurių vienas paėmė 16 literų iš fenikiško alfabeto, kitas 2, trečias 2 ir t. t. Vertimas šventrosčio į greikišką kalbą atlikus ne vieno žmogaus, bet 70 vertėjų. Slaviskasis gi alfabetas, susidedantis iš 38 literų, likosi išmišlytas vieno tik Sv. Kirilo, jis vienas išvertė ir šventrastį į slaviską kalbą ir tai į trumpą laiką.

Užbaigę savo Pasakojimo Chabras kalba apie kokią ten permainas ir pertaisymus slavisko alfabeto, pasimirus Kirilui.

Be kokių iš dviejų alfabetų aprašo zokoniukas Chabras! Pačiame jo pasakojime nėra apie tai paaiškinimo, reikia todėl vienai spėti, pasiremiant ant kitų jo aprašymų. Pripažįstant Kirilui išradimą kirilinio alfabeto, Chabras pasakojime nurodo ant vietos, kur jis kalba apie skaitlių ir paskirstymą literų į du skyrius, kas, pagal jų nuomonę, nurodo tiesiog ant kirilinio alfabeto, o ne ant glagolinio. Priešiniškai, vėl, tos nuomonės, remiasi ant sekantių motyvų:

1) Kadangi Chabras pats parašė savo pasakojimą glagolinio raštu, tai jis slaviskų raštų laiko glagolinį, o ne kirilini; ir vienas iš seniausių perrašymų Chabro pasakojimų, surastas Troickame klostiorui, Maskolijoje, surašytas raštu, teisybė, kiriliniu, bet jame yra daug užsilikusių glagolinio literų; perrašymas tas gali būti tik iš glagolinio rašto parašyto originalo.

2) Chabras kalba, jog Kirilas išmišlyjo slavams jų kalbai alfabetą iš 38 literų, dalį literų susatė taip, kaip jos eina greikiškame alfabeto, kitas gi pritaikė prie slaviskos kalbos skambėjimų.

3) Chabras įkalba, jog greikiškas literas išmišlyjo stabmeldžiai, o slaviskas šventa ypatia, Kirilas. Tas, sulgy Šafariko nuomonės, turi reikšti, kad jis kalba apie glagolinį raštą, kadangi kirilinis yra tik perdirbtas greikiško.

4) Chabras kalba, jog greikiškas alfabetas, susidedantis tik iš 24 literų, išsidirbo per amžių eilės, išdirbtas jis ne vieno žmogaus, bet kelių, slaviskas gi alfabetas, susidedantis iš 38 literų, išmišlytas greitai vieno žmogaus, Sv. Kirilo. Jeigu Chabras kalbėtų savo Pasakojime apie kirilini raštą, tai jis negalėtų taip angštinti, girti tą raštą, o niekinti greikišką, iš kurio be žymių pėrmėnų perimtos kirilinio rašto literos.

Be vietoj vietoj savo Pasakojimo Chabras sako, jog „slaviskos literos panašios į greikiškas“. Ant tos Pasakojimo vietos ir remiasi tie, kurie mano, kad Kirilas išmišlyjo ne glagolinio, bet kirilinio rašto literas. Iš tikro, glagoliname rašte nėra nė vienos literos su visu panašios į greikiškas, kiriliniame gi rašte visos reikiškančios greikiškos kalbos skambėjimus yra tiesiog paimtos iš greikiško alfabeto, vien literos reikiškančios slaviskos kalbos skambėjimus yra beveik tos pačios abėjusios alfabetuose. Taigi išputly, kad Chabras kalba apie kirilini, o ne apie glagolinį raštą. Bet kaip sutaikyti Chabro Pasakojime vietą, kur jis tiesiog niekina, vadinamą barbariškomis, stabmeldžiomis, greikiško (Toliaus bus.)

Nauji Iszradimai.

1 Prancuzijoje, aplinkinėse Toul, kariška komisija atliko su visu pasėkmingas bandavones su naujai padirbtu Lebaudy, galinčiu lėkti prieš vėją orlaiviu. Orlaivys davėsi lengvai kėravyti, prieš vėją lėkė su greitumu 28 mylių į valandą.

Neseniai atkakės į Ameriką Berlyno universiteto profesorius Miller, Wesleyo universitete, skaitydamas lekciją, tarp kitko apreiškė, jog iš jo per eiles metų darytų tirinėjimų išpuola, kad įkandamas merginos gali būti teipiau nuodinas, kaip nuodindingsios gyvatės, kadangi burnoje susirenda daug nuodingų bakterijų, kurios gali užnuodinti žmogaus kraują teipiau kaip gyvatų nuodai. Profesorius minėjo vien merginų įkandimą, bet tai reikia pritaikyti apskritai prie visų žmonių, taigi išpuola, kad žmogaus įkandimas gali būti teipiau nuodingu kaip ir įkandimas nuodingų gyvatų.

„Žvaigždėl.“
Kaip matau, tai „Žvaigždėl.“ labai mėgsta su manim polemizuoti. No. 40 ji nuo savęs ir nuo savo korespondento davė man plautis pamokinius, bet kad aš to neatsilepia, tai ji No. 41 vėl bando manę prašekinti, tik gaila, kad ant pasikabėjimų su „Žvaigždėl.“ man laiko neuztenka.

„Žvaigždėl.“ butinai užsigėdė pertikinti manę, kad mano susivaidijimas su pačia (kaip ji ta padvino) esąs svarbesnis už kun. Kraučno subankrutimą, buk tie mano su pačia vaidai esą baisiausi, ant visų liečiųvų plėgą, o kun. Kraučno subankrutimą tai esą kunigo tik privatiškas reikalas. Jis sako:

„Jeigu jau Olševskis savo tarysnes po teismus laiko sau už privatiškus reikalus, apie kuriuos nekali negali rūpėti, juo labiau kunigo subankrutimas negali būti visuomenės apėiti, o ypač da „Lietuvos“ išleistoja, kuris patsai gerai numano, kad kunigui subankrutį, negali subankrutyti žmonių depozitas.“

Kunigui subankrutį, negali subankrutyti žmonių depozitas! Ar iš tiesų taip? Ar „Žvaigždėl.“ tą gvarantuoja? Teikis malonin-ga, „Žvaigždėl.“ pasakytis, kas žmo-nėms tuos depozitus atmokęs, kada kunigas subankrutys? Ar para-piaja? Kas yra ta parapija? — Parapija juk tai yra vienas kunigas: Jis yra parapijos prezidentu, vice-prezidentu, sekretoriu, kasie-riu, komitetu ir viskuom, ir jeigu jis subankrutys, kas tada jo skolas mokęs? Ar parapijoni, kurių vis-a tiesa prie tos parapijos, kad jie gali toje parapijoje nusipirkti už \$6.00 velykinės išpažinties kortelę, arba, atėję bažnyčion, 10c. užsi-mokėti už savo sėdynę? Ar jie ap-mokės subankrutijus kunigo skolas? Ar nuo jų depozitoriai susi-kolectuos savo depozitus, kada kunigas subankrutys? Juk „Žvaig-ždėl.“ žino, kad parapijoni prie bažnyčios turto neturi nė jokios tiesos, žino, kad bažnyčia, baž-nyčios tėmė, triobos ir visas turas tai yra vyskupo savastis, ne para-pijonų. Kaip tada parapijoni mo-kęs subankrutijus kunigo skolas? Gal „Žvaigždėl.“ pasakys, kad vyskupas jas apmokės, bet kur ant to gvarancija? Aš ma-lo-nečiau nuo „Žvaigždės“ išgirsti, kur ir koks vyskupas kada apmo-kejo subankrutijus, išbegusio, ar mirusio kunigo skolas? Atsitikim-tokių juk buvo. Ar žmonės vys-kuopas atmokę kunigo skolas? Tegul „Žvaigždėl.“ parodo nors vieną tokį gerą vyskupą, kurs bu-ty kunigo skolas žmo-nėms atmo-kejęs po kunigo myrio, ar išbėgi-mo.

„Žvaigždėl.“ sako:
„Bet tas tai paprastas tautiečių tauzėjimas, kurie, turėdami net „privatiškas“ sąžines, be jokios gėdos slyjasi savo artimui nupešti literų ir iš to visko pasinaudoti.“

Nuplėsti šlovę? Šlovę jam nu-plyšo per jo subankrutimą. Ar tai ir čia tautiečių kaltė? Ar tai tautiečių privertė kun. Kraučno bankrutytį?

„Žvaigždėl.“ No. 40, Adomas kaltina manę už naudojimąsi vie-tiškais sudais, per ką, girdi, Olševskis lauzo Dievo ir jė. bažny-čios prisakymus, šv. tikėjimo dog-matus ir tt.

Ant tokių Adomo posmavimų, reikia manyti, kad arba Adomas yra minkštaproitis, arba rašydamas šiuos man pamokinimus, turėjo būti girtas. Tame pačiame straips-nije jis sako, kad „Olševskį jo moteris apskundė teismam (su-dan)“, ir tada jis kaltina ne skun-dikę, bet apskundžį už naudojimą-si sudais ant lauzymo Dievo ir šv. bažnyčios prisakymų. Ar tai Olševskio tame kaltė, kad jis kas su-dan apskundė? Tai, pagal Ado-mo logiką, yra kaltas ne vagis, kurs apvogė, bet apvogtas. Ar teip? Kodėl tad Adomas nekalti-na skundiką, o tik apskundžį, jai-ta jausų „netautiečių“, jau tokia užduotė, kad viską meluoti ir vis-ką į viršų kojomis apverstį? Ar gi-taiams?

2. „Draugo“ organizacija teip-pat neapreiškė atviro organizato-re revoliucijos darbo, ir nors yra darbininkiska, vienok iš jos raštų ma-tyti, kad nežino vardan kokios tvarkos šaukti į kovą su despoti-ku ir dagi nepripažįsta Lietuvai tiesą atsikratyti negeistina sveti-ma globa.

Taigi matyt, kad tikrais revoliu-cionieriais yra tik L. S. D. Partija, todėl mes pripažįstame, kad ir pinigai, paskirti revoliucijai, būtų jai (L. S. D. P.) siunčiami, ir protestuojame prieš Liet. Rev. S. Komitetą, kad jis nusuntų tie-auky ir „Varpiečiams“ ir „Drau-giečiams“. Mes norime šelpti ki-tus.

Brooklyno, N. Y., 19ta kuopa L. S. P. A., mėnesiniam susirin-kime 1 d. spalnio apsvar-stė keletą begančių klausimų ir se-kančiais anuotė putarė:

1. Pinigai tenkami revoliucijos subėlimui, visi įplaukė ir dar įplaukės, turi būti siunčiami tikram revoliucijoniam komitetui, tai yra Lietuvų Socialdemokratų Partijai, ant rankų josios atstovo, draugo Lizdeko. Kvietėme lietu-vių visumėn, apsigyvenusių Ame-rikoje, protestuoti prieš dalinėjimą revoliucijinių pinigų demo-kratams ir „draugiečiams“. Tie poneliai niekadūs revoliucionie-riais nebuvo ir negali būti ateiti-je. Demokratai yra Lietuvos darvo-piniai, turtingesnieji „ukininkai ir pramoninkai, kurie iš principo ne-apkenčia darbininkų susipratimo, riaušių ir revoliucijinio liudės at-budimo. Jiems revoliucija yra baidi šmėkla. Antai lenkų domo-kratai organizuoja savaip vadinamus „darbininkų raitelius“ (juodas šimtimes), kad laike riaušių ir de-monstracijų sykiu su policija gau-dyti socialistų ir revoliucionierių agitatorius. O koki yra lenkų de-mokratai, tokie ir musų. Jų idė-ja yra visur viena ir ta pati per visą pasaulį. Lietuvų demokratai dar to nedaro dėlto, kad jų partija yra persipalė. Bet kaip tik mes juosius subėlimė, tai jie atbus ir pradės ir jie organizuoti „juoda-sias šimtimes“ ant musų brolių sprando. „Draugiečių“ irgi ma-ti skiriame nuo demokratų, nes jie atsisakyę nuo tikrosios darbi-ninkų partijos, tik kenkia dabar jai drusminais visumėnės nuomo-nis. Dabar laikas visiems socia-listams vienytis, o ne skaldytis. Jeigu jie revoliucijos karštume jieško tik užgėdindinį savo ypa-tiškumams, tai iš tokių menki yra revoliucionieriai, ir dar menkesni darbininkų draugai. — Ant jų fak-tų pasiremiam, viešai protestuo-jame prieš Centr. Kom. Am. Liet. Šelpėję Revol., už dalinimą pini-gų ne revoliucionieriams, ir pa-duodam visuomenei sumany-mą siųsti aukas stačiai Europon, Liet. S. D. Partijon atstovui.

Organizatoriai 19 kuopos L. S. P. A. ir pirmisid vietinio rev. kom. J. Sukis.

darote vien iš piktumo už kun. Kraučno subankrutimą? Bet kam už tai ant manęs pykti? Juk aš neliepiu kun. Kraučnui ban-krutyti, nė aš jį priverti bankru-tyti. Kun. Kraučnas subankru-tijo iš savo liuosos noro, tai pykite ant jo, ne ant manęs.

A. Olševskis.

Kam skirti Revoliucijos aukas.

Brooklyno, N. Y., 19ta kuopa L. S. P. A., mėnesiniam susirin-kime 1 d. spalnio apsvar-stė keletą begančių klausimų ir se-kančiais anuotė putarė:

1. Pinigai tenkami revoliucijos subėlimui, visi įplaukė ir dar įplaukės, turi būti siunčiami tikram revoliucijoniam komitetui, tai yra Lietuvų Socialdemokratų Partijai, ant rankų josios atstovo, draugo Lizdeko. Kvietėme lietu-vių visumėn, apsigyvenusių Ame-rikoje, protestuoti prieš dalinėjimą revoliucijinių pinigų demo-kratams ir „draugiečiams“. Tie poneliai niekadūs revoliucionie-riais nebuvo ir negali būti ateiti-je. Demokratai yra Lietuvos darvo-piniai, turtingesnieji „ukininkai ir pramoninkai, kurie iš principo ne-apkenčia darbininkų susipratimo, riaušių ir revoliucijinio liudės at-budimo. Jiems revoliucija yra baidi šmėkla. Antai lenkų domo-kratai organizuoja savaip vadinamus „darbininkų raitelius“ (juodas šimtimes), kad laike riaušių ir de-monstracijų sykiu su policija gau-dyti socialistų ir revoliucionierių agitatorius. O koki yra lenkų de-mokratai, tokie ir musų. Jų idė-ja yra visur viena ir ta pati per visą pasaulį. Lietuvų demokratai dar to nedaro dėlto, kad jų partija yra persipalė. Bet kaip tik mes juosius subėlimė, tai jie atbus ir pradės ir jie organizuoti „juoda-sias šimtimes“ ant musų brolių sprando. „Draugiečių“ irgi ma-ti skiriame nuo demokratų, nes jie atsisakyę nuo tikrosios darbi-ninkų partijos, tik kenkia dabar jai drusminais visumėnės nuomo-nis. Dabar laikas visiems socia-listams vienytis, o ne skaldytis. Jeigu jie revoliucijos karštume jieško tik užgėdindinį savo ypa-tiškumams, tai iš tokių menki yra revoliucionieriai, ir dar menkesni darbininkų draugai. — Ant jų fak-tų pasiremiam, vieš

